

دو بیتى های

باباطاهر عریان همدانی

www.gagesh.com

کریم دانشیار

خوشا آنانکه الله یارشان بی
خوشا آنانکه دایم در نمازند
بحمد و قل هو الله کارشان بی
بهشت جاودان بازارشان بی

* * *

دلم میل گل باغ ته دیره
بشم آلاله زاران لاله چینم
درون سینه ام داغ ته دیره
وینم آلاله هم داغ ته دیره

* * *

به صحرا بنگرم صحرا ته وینم
بهر جا بنگرم کوه و در و دشت
به دریا بنگرم دریا ته وینم
نشان روی زیبای ته وینم

* * *

غم غم بی و همراز دلم غم
غم غم بی و همراز دلم غم
غمتم مهله که مو تنها نشینم
مریزا بارک الله مرحبا غم

* * *

غم و درد مو از عطار واپرس
خلایق هر یکی صد بار پرسند
درازی شب از بیمار واپرس
تو که جان و دلی یکبار واپرس

* * *

دلت ای سنگدل بر ما نسوجه
بسوجم تا بسوجانم دلت را
عجب نبود اگر خارا نسوجه
در آذر چوب تر تنها نسوجه

* * *

خوشا آندل که از غم بهره ور بی
ته که هرگز نسوته دیلت از غم
بر آندل وای کز غم بی خبر بی
کجا از سوته دیلانت خبر بی

* * *

یکی درد و یکی درمان پسندد
من از درمان و درد و وصل و هجران
یک وصل و یکی هجران پسندد
پسندم آنچه را جانان پسندد

* * *

ته که ناخوانده ای علم سماوات
ته که سود و زیان خود ندانی
ته که ناپرده ای ره در خرابات
بیاران کی رسی هیهات هیهات

* * *

خدایا داد از این دل داد از این دل
چو فردا داد خواهان داد خواهند
نگشتم یک زمان من شاد از این دل
بر آرم من دو صد فریاد از این دل

دلا خوبان دل خونین پسندند
متاع کفر و دین بی‌مشتی نیست
دلا خون شو که خوبان این پسندند
گروهی آن گروهی این پسندند

* * *

دلا پوشم ز عشقت جامه‌ی نیل
دم از مه‌رت زخم همچون دم صبح
نهم داغ غمت چون لاله بر دیل
وز آن دم تا دم صور سرافیل

* * *

بی‌ته اشکم ز مرگان تر آید
بی‌ته در کنج تنهائی شب و روز
بی‌ته نخل امیدم نی بر آید
نشینم تا که عمرم بر سر آید

* * *

به‌والله و به‌بالله و به‌تالله
که دست از دامن‌ت من بر ندارم
قسم بر آیه‌ی نصر من‌الله
اگر کشته شوم الحکم لله

* * *

دلی همچون دل نالان مونه
اگر دریا اگر ابر بهاران
غمی همچون غم هجران مونه
حریف دیده‌ی گریان مونه

* * *

من آن مسکین تدروبی پرستم
نه کار آخرت کردم نه دنیا
من آن سوزنده شمع بی‌سرستم
یکی خشکیده نخل بی‌پرستم

* * *

مکن کاری که پا بر سنگت آید
چو فردا نامه خوانان نامه خونند
جهان با این فراخی تنگت آید
تو وینی نامه‌ی خود تنگت آید

* * *

غم عالم نصیب جان ما بی
رسد آخر بدرمان درد هرکس
بدور ما فراغت کیمیا بی
دل ما بی که دردش بیدوا بی

* * *

خوشا آنانکه هر شامان ته وینند
مو که پایم نبی کایم ته وینم
سخن با ته گزند با ته نشینند
بشم آنان بویم که ته وینند

* * *

دو زلفانت گرم تار ربابم
ته که با مو سر یاری نداری
چه میخواهی ازین حال خرابم
چرا هر نیمه شو آیی بخوابم

بیا یک شو منور کن اطاقم
به طاق جفت ابروی تو سوگند
مهل در محنت و درد فراقم
که همجفت غم تا از تو طاقم

* * *

دو چشم درد چشمانت بچیناد
شنیدم رفتی و یاری گرفتی
مبو روجی که چشم ته مبیناد
اگر گوشم شنید چشم مبیناد

* * *

عزیزا کاسه‌ی چشم سرایت
از آن ترسم که غافل پا نهی تو
میان هردو چشم جای پایت
نشند خار مزگانم بیایت

* * *

زدست دیده و دل هر دو فریاد
بسازم خنجری نیش ز فولاد
که هر چه دیده ببند دل کند یاد
زنم بر دیده تا دل گردد آزاد

* * *

بیته بالین سیه مار به چشم
بیته ای نو گل باغ امیدم
روح روشن شو تار به چشم
گلستان سربسر خار به چشم

* * *

بیته یارب به بستان گل مرویاد
بیته هر گل به خنده لب گشاید
وگر روید کسش هرگز مبیواد
رخش از خون دل هرگز مشویاد

* * *

ته که می‌شی بمو چاره بیاموج
کهی واجم که کی این روج آيو
که این تاریک شوانرا چون کرم روج
کهی واجم که هرگز وا نه‌ای روج

* * *

بیا تا دست ازین عالم بداریم
بیا تا بردباری پیشه سازیم
بیا تا پای دل از گل برآریم
بیا تا تخم نیکوئی بکاریم

* * *

یکی برزیگرک نالان درین دشت
همی کشت و همی گفت ای دریغا
بخون دیدگان آلاله می کشت
بباید کشت و هشت و رفت ازین دشت

* * *

درخت غم بجانم کرده ریشه
رفیقان قدر یکدیگر بدانید
بدرگاه خدا نالم همیشه
اجل سنگست و آدم مثل شیشه

اگر شیری اگر میری اگر مور
دلا رحمی بجان خویشان کن
گذر باید کنی آخر لب گور
که مورانت نهند خون و کنند سور

* * *

اگر دل دلبری دلبر کدومی
دل و دلبر بهم آمیته وینم
وگر دلبر دلی دل را چه نامی
ندانم دل که و دلبر کدومی

* * *

دلی نازک بسان شیشه دیرم
سرشکم گر بود خونین عجب نیست
اگر آهی کشم اندیشه دیرم
مو آن نخلم که در خون ریشه دیرم

* * *

گر آن نامهربانم مهربان بی
اگر دلبر بمو دلدار می بو
چرا از دیدگانم خون روان بی
چرا در تن مرا نه دل نه جان بی

* * *

چرا دایم بخوابی ای دل ای دل
بوره کنجی نشین شکر خدا کن
ز غم در اضطرابی ای دل ای دل
که شاید کام یابی ای دل ای دل

* * *

شب تار و بیابان پرورک بی
گر از دستت برآید پوست از تن
در این ره روشنایی کمترک بی
بیفکن تا که بارت کمترک بی

* * *

مو از قالوا بلی تشویش دیرم
اگر لاتقنطوا دستم نگیرد
گنه از برگ و باران بیش دیرم
مو از یاولینا اندیش دیرم

* * *

جدا از رویت ای ماه دل افروز
وصالت گر مرا گردد میسر
نه روز از شو شناسم نه شو از روز
همه روزم شود چون عید نوروز

* * *

نسیمی کز بن آن کاکل آییو
چو شو گیرم خیالش را در آغوش
مرا خوشتر ز بوی سنبل آییو
سحر از بسترم بوی گل آییو

* * *

مو کز سوته دلانم چون ننالم
بگل بلبل نشیند زار نالد
مو کز بی حاصلانم چون ننالم
مو که دور از گلانم چون ننالم

چه خوش بی وصلت ای مه امشبک بی
زمهرت ای مه شیرین چالاک
مرا وصل تو آرام دلک بی
مدامم دست حسرت بر سرک بی

* * *

مسلسل زلف بر رخ ریته دیری
پریشان چون کری زلف دو تا را
گل و سنبل بهم آمیته دیری
بهر تاری دلی آویته دیری

* * *

اگر مستان هستیم از ته ایمان
اگر گبریم و ترسا ور مسلمان
وگر بی پا و دستیم از ته ایمان
بهر ملت که هستیم از ته ایمان

* * *

اگر آئی بجانم وانواعم
ته هر دردی که داری بر دلم نه
وگر نائی به هجرانم گداجم
بمیرم یا بسوجم یا بساجم

* * *

عاشق آن به که دایم در بلا بی
حسن آسا بدستش کاسه‌ی زهر
ایوب آسا به کرمان مبتلا بی
حسین آسا بدشت کربلا بی

* * *

نوای ناله غم اندوته ذونه
بیا سوته دلان با هم بنالیم
عیار قلب و خالص بوته ذونه
که قدر سوته دل سوته ذونه

* * *

مو آن بحرم که در ظرف آمدستم
بهر الفی الف قدی بر آییو
چو نقطه بر سر حرف آمدستم
الف قدم که در الف آمدستم

* * *

دلم از دست خوبان گیج و ویجه
دل عاشق مثال چوب‌تر بی

مژّه بر هم زخم خونابه ریجه
سری سوجه سری خونابه ریجه

* * *

ز کشت خاطرّم جز غم نروئی
ز صحرای دل بی‌حاصل مو

ز باغم جز گلّ ماتم نروئی
گیاه ناامیدی هم نروئی

* * *

سیه بختم که بختم واژگون بی
شدم آواره‌ی کوی محبت

سیه روجم که روجم سرنگون بی
زدست دل که یارب غرق خون بی

بیته یک شو دلم بی غم نمی‌بو
هزاران رحمت حق باد بر غم

که آن دلبر دمی همدم نمی‌بو
زمانی از دل ما کم نمی‌بو

* * *

مو ام آن آذرین مرغی که فی‌الحال
مصور گر کشد نقشم به گلشن

بسوجم عالم ار برهم زخم بال
بسوجه گلشن از تاثیر تمثال

* * *

ز عشقت آتشی در بوته دیرم
سگت ار پا نهد بر چشم ای دوست

در آن آتش دل و جان سوته دیرم
بمژگان خاک راهش رو ته دیرم

* * *

بدریای غمت دل غوطه‌ور بی
ز مژگان خدنگت خورده‌ام تیر

مرا داغ فراق‌ت بر جگر بی
که هر دم سوج دل زان بیشتر بی

* * *

مدامم دل براه و دیده تر بی
ببویت زندگی یابم پس از مرگ

شراب عیشم از خون جگر بی
ترا گر بر سر خاکم گذر بی

* * *

گلی کشتم باین الوند دامن
چو روج آیو که بویش وا من آیو

آوش از دیده دادم صبح و شامان
برد بادش سر و سامان بسامان

* * *

دو چشمانت پیاله‌ی پر ز می بی
همی وعده کری امروز و فردا

خراج ابروانت ملک ری بی
نمیدانم که فردای تو کی بی

* * *

قدم دایم ز بار غصه خم بی
موهرگز از غم آزادی ندیرم
چو مو محنت کشی در دهر کم بی
دل بی طالع مو کوه غم بی

* * *

بشم واشم ازین عالم بدر شم
بشم از حاجیان حج بیپرسم
بشم از چین و ما چین دورتر شم
که این دوری بسه یا دورتر شم

* * *

صدای چاوشان مردن آیو
رفیقان میروند نوبت به نوبت
بگوش آوازه‌ی جان کندن آیو
وای آن ساعت که نوبت وامن آیو

به قبرستان گذر کردم کم و بیش
نه درویش بیکفن در خاک رفته
بدیدم قبر دولتمند و درویش
نه دولتمند برده یک کفن بیش

* * *

دیم یک عندلیب خوشنوائی
بشاخ گلبنی با گل همی گفت
که می‌نالید وقت صبحگاهی
که یارا بی وفایی بی وفائی

* * *

به قبرستان گذر کردم صباحی
شنیدم کله‌ای با خاک می‌گفت
شنیدم ناله و افغان و آهی
که این دنیا نمی‌ارزد بکاهی

* * *

هر آنکس مال و جاهش بیشتر بی
اگر بر سر نهی چون خسروان تاج
دلش از درد دنیا ریستر بی
به شیرین جانت آخر نیستر بی

* * *

هر آنکس عاشق است از جان نترسد
دل عاشق بود گرگ گرسنه
یقین از بند و از زندان نترسد
که گرگ از هی هی چوپان نترسد

* * *

هزاران دل بغارت برده ویشه
هزاران داغ ریش ار ویشم اشمرد
هزارانت دگر خون کرده ویشه
هنو نشمرده از اشمرده ویشه

* * *

اگر زرین کلاهی عاقبت هیچ
اگر ملک سلیمانیت بیخشدند
اگر خود پادشاهی عاقبت هیچ
در آخر خاک راهی عاقبت هیچ

* * *

غم عشق تو کی بر هر سر آییو
ز عشقت سرفرازان کامیابند
همائی کی به هر بوم و بر آییو
که خور اول به کهساران بر آییو

* * *

ته که نوشم نه‌ای نیشم چرایی
ته که مرهم نه‌ای بر داغ ریشم
ته که یارم نه‌ای پیشم چرایی
نمک پاش دل ریشم چرایی

* * *

بیته یکدم دلم خرم نمائی
اگر درد دلم قسمت نمایند
اگر رویت بوینم غم نمائی
دلی بی غم درین عالم نمائی

اگر یار مرا دیدی به خلوت
گریبانم ز دستت چاک چاکو
بگو ای بی‌وفا ای بیمروت
نخواهم دوخت تا روز قیامت

* * *

فلک نه همسری دارد نه هم کف
همیشه شیوهی کارش همینه
بخون ریزی دلش اصلا نگفت اف
چراغ دودمانیرا کند پف

* * *

فلک در قصد آزارم چرائی
ته که باری ز دوشم بر نداری
گلم گر نیستی خارم چرائی
میان بار سربارم چرایی

* * *

زدل نقش جمالت در نشی یار
مژه سازم بدور دیده پرچین
خیال خط و خالت در نشی یار
که تا وینم خیالت در نشی یار

* * *

پریشان سنبلان پرتاب مکه
براینی ته که دل از ما برینی
خمارین نرگسان پر خواب مکه
برنیه روزگار اشتاب مکه

* * *

جره بازی بدم رفتم به نخجیر
برو غافل مچر در کوهساران
سبک دستی بزد بر بال من تیر
هران غافل چرد غافل خورد تیر

* * *

مو آن رندم که نامم بی‌قلندر
نه خان دیرم نه مان دیرم نه لنگر
چو روج آيو بگردم گرد گیتی
چو شو آيو به خشتی وانهم سر

* * *

مرا نه سر نه سامان آفریدند
پریشان خاطران رفتند در خاک
پریشانم پریشان آفریدند
مرا از خاک ایشان آفریدند

* * *

بی ته هر شو سرم بر بالش آيو
شب هجران بجای اشک چشمم
چو نی از استخوانم نالش آيو
ز مزگان پاره‌های آتش آيو

* * *

مو که چون اشتران قانع به خارم
بدین مزد قلیل و رنج بسیار
جهازم چوب و خرواری ببارم
هنوز از روی مالک شرمسارم

سرم چون گوی در میدان بگرده
اگر دوران به ناهلان بمانه
دلم از عهد و پیمان بر نگرده
نشینم تا که این دوران بگرده

* * *

دلم از دست تو دایم غمینه
همین جرمم که مو ته دوست دیرم
ببالین خشتی و بستر زمینه
که هر کت دوست دیره حالش اینه

* * *

چرا آزرده حالی ای دل ای دل
بساجم خنجری دل را برآرم
همه فکر و خیالی ای دل ای دل
بوییم تا چه حالی ای دل ای دل

* * *

مگر شیر و پلنگی ای دل ای دل
اگر دستم فتی خونت بریجم
بمو دایم به جنگی ای دل ای دل
بوییم تا چه رنگی ای دل ای دل

* * *

شب تاریک و سنگستان و مو مست
نگهدارنده‌اش نیکو نگهداشت
قدح از دست مو افتاد و نشکست
وگرنه صد قدح نفتاده بشکست

* * *

کشیمان ار بزاری از که ترسی
مو با این نیمه دل از کس نترسم
برانی گر بخواری از که ترسی
دو عالم دل ته داری از که ترسی

* * *

مو آن رندم که پا از سر ندونم
دلارامی کز او دل گیرد آرام
سراپایی بجز دلبر ندونم
بغیر از ساقی کوثر ندونم

* * *

مرا عشقت ز جان آذر برآره
نهال مهرت از دل گر بپرند
زپیکر مشت خاکستر برآره
هزاران شاخه دیگر برآره

* * *

تن محنت کشی دیرم خدایا
زشوق مسکن و داد غریبی
دل با غم خوشی دیرم خدایا
به سینه آتشی دیرم خدایا

* * *

بود درد مو و درمانم از دوست
اگر قصابم از تن واکره پوست
بود وصل مو و هجرانم از دوست
جدا هرگز نگردد جانم از دوست

خرم کوه و خرم صحرا خرم دشت
بسی هند و بسی شند و بسی یند
خرم آنانکه این آالیان کشت
همان کوه و همان صحرا همان دشت

* * *

غم عشقت بیابان پرورم کرد
بمو واجی صبوری کن صبوری
فراقت مرغ بی بال و پرم کرد
صبوری طرفه خاکی بر سرم کرد

* * *

سه درد آمو بجانم هر سه یکبار
غریبی و اسیری چاره دیره
غریبی و اسیری و غم یار
غم یار و غم یار و غم یار

* * *

تویی آن شکرین لب یاسمین بر
از آن ترسم که در آغوشم آیی
منم آن آتشین دل دیدگان تر
گدازد آتشت بر آب شکر

* * *

خوشا آنانکه پا از سر ندونند
کنشت و کعبه و بتخانه و دیر
مثال شعله خشک وتر ندونند
سرائی خالی از دلبر ندونند

* * *

خوشا آنانکه سودای ته دیرند
که سر پیوسته در پای ته دیرند
بدل دیرم تمنای کسانی
که اندر دل تمنای ته دیرند

* * *

الهی گردن گردون شود خرد
که فرزندان آدم را همه برد
یکی ناگه که زنده شد فلانی
همه گویند فلان ابن فلان مرد

* * *

دلم از سوز عشق آتش بجان بی
بکامم زهر از آن شکر دهان بی
همان دستان که با ته بی بگردن
کنونم چون مگس بر سر زنان بی

* * *

ته که دور از منی دل در برم نی
هوایی غیر وصلت در سرم نی
بجانت دلبرا کز هر دو عالم
تمنای دگر جز دلبرم نی

* * *

دگر شو شد که مو جانم بسوزد
گریبان تا بدامانم بسوزد
برای کفر زلفت ای پریرخ
همی ترسم که ایمانم بسوزد

* * *

دلم بی وصل ته شادی مبیناد
ز درد و محنت آزادی مبیناد
خراب آباد دل بی مقدم تو
الهی هرگز آبادی مبیناد

* * *

الاله کوهسارانم تویی یار
بنوشه جو کنارانم تویی یار
الاله کوهساران هفته‌ای بی
امید روزگارانم تویی یار

* * *

فلک زار و نزارم کردی آخر
جدا از گلزارم کردی آخر
میان تخته‌ی نرد محبت
شش و پنجمی بکارم کردی آخر

* * *

نمیدانم دلم دیوانه‌ی کیست
کجا آواره و در خانه‌ی کیست
نمیدونم دل سر گشته‌ی مو
اسیر نرگس مستانه‌ی کیست

چو آن نخلم که بارش خورده باشند
چو آن پیری همی نالم درین دشت
چو آن ویران که گنجش برده باشند
که رودان عزیزش مرده باشند

* * *

پسندی خوار و زارم تا کی و چند
ته که باری ز دوشم برنگیری
پریشان روزگارم تا کی و چند
گری سربار بارم تا کی و چند

* * *

دلا غافل ز سبحانی چه حاصل
بود قدر تو افزون از ملایک
مطیع نفس و شیطانی چه حاصل
تو قدر خود نمیدانی چه حاصل

* * *

خور از خورشید رویت شرم دارد
بشهر و کوه و صحرا هر که بینی
مه نو زابرویت آزم دارد
زبان دل بذکرت گرم دارد

* * *

اگر شیری اگر ببری اگر کور
تنت در خاک باشد سفره گستر
سرانجامت بود جا در ته گور
بگردش موش و مار و عقرب و مور

* * *

عزیزا ما گرفتار دو دردیم
نصیب کس مباد این غم که ما راست
یکی عشق و دگر در دهر فردیم
جمالت یک نظر نادیده مردیم

زدل مهر تو ای مه رفتنی نی
ولیکن شعله مهر و محبت
غم عشقت بهر کس گفتنی نی
میان مردمان بنهفتنی نی

* * *

دلا اصلا نترسی از ره دور
دلا اصلا نمیترسی که روزی
شوی بنگاه مار و لانه‌ی مور
دلا اصلا نترسی از ته گور

* * *

حرامم بی ته بی آلاله و گل
حرامم بی اگر بی ته نشینم
کشم در پابی گلبن ساغر مل
حرامم بی ته بی آواز بلبل

* * *

بسر شوق سر کوی ته دیرم
بت من کعبه‌ی من قبله‌ی من
بدل مهر مه روی ته دیرم
ته ای هر سو نظر سوی ته دیرم

* * *

خدايا خسته و زارم ازین دل   شو و روزان در آزارم ازین دل
مو از دل نالم و دل نالد از مو   زمو بستان که بیزارم ازین دل

* * *

سر راهت نشینم تا بیایی   در شادی بروی ما گشایی
شود روزی بروز مو نشینی   که تا وینی چه سخت بیوفائی

* * *

شدستم پیرو برنائی نمانده   بتن توش و توانائی نمانده
بمو واجی برو آلاله‌ی چین   چرا چینم که بینائی نمانده

* * *

خدايا دل ز مو بستان بزاری   نمی‌آید ز مو بیمار داری
نمیدونم لب لعلش به خونم   چرا تشنه است با این آبداری

* * *

بوره ای روی تو باغ بهارم   خیالت مونس شبهای تارم
خدا دونه که در دنیای فانی   بغیر عشق ته کاری ندارم

* * *

بسر غیر ته سودائی ندیرم   بدل جز ته تمنائی ندیرم
خدا دونه که در بازار عشقت   بجز جان هیچ کالائی ندیرم

هزاران غم بدل اندوته دیرم   هزار آتش بجان افروته دیرم
بیک آه سحر کز دل برآرم   هزاران مدعی را سوته دیرم

* * *

بیته گلشن به چشمم گلخن آيو   واته گلخن به چشمم گلشن آيو
گلم ته گلبنم ته گلشنم ته   که واته مرده را جان بر تن آيو

* * *

غم عشقت ز گنج رایگان به   وصال تو ز عمر جاودان به
کفی از خاک کوبیت در حقیقت   خدا دونه که از ملک جهان به

* * *

سر سرگشته‌ام سامان نداره
به کافر مذهبی دل بسته دیرم
دل خون گشته‌ام درمان نداره
که در هر مذهبی ایمان نداره

* * *

امان از اختر شوریده‌ی مو
فلک از کینه ورزی کی گذاره
فغان از بخت برگردیده‌ی مو
رود خون از دل غم‌یده‌ی مو

* * *

بروی ماهت ای ماه ده و چار
که جز عشقت خیالی در دلم نی
به سرو قدت ای زبینه رخسار
بدیاری ندارم مو سر و کار

* * *

نهالی کن سر از باغی برآرد
برآرد باغبان از بیخ و از بن
ببارش هر کسی دستی برآرد
اگر بر جای میوه گوهر آرد

* * *

غمت در سینه‌ی مو خانه دیره
فلک هم در دل تنگم نهد باز
چو جغدی جای در ویرانه دیره
هر آن انده که در انبانه دیره

* * *

کشم آهی که گردون پر شرر شی
بترس از برق آه سوته دیلان
دل دیوانه‌ام دیوانه‌تر شی
که آه سوته دیلان کارگر شی

* * *

شبی ناید ز اشکم دیده تر نی
شو و روجم رود با ناله‌ی زار
سرشکم جاری از خون جگر نی
ته را از حال زار مو خبر نی

غم و درد دل مو بی حسابه
بنازم دست و بازوی ته صیاد
خدا دونه دل از هجرت کبابه
بکش مرغ دلم بالله ثوابه

* * *

بی تو تلواسه دیرم ای نکویار
میم خون گریه ساقی ناله مطرب
زهر در کاسه دیرم ای نکویار
مصاحب این سه دیرم ای نکویار

* * *

اگر دستم رسد بر چرخ گردون
یکی را می‌دهی صد ناز و نعمت
از او پرسم که این چین است و آن چون
یکی را نان جو آلوده در خون

* * *

چه باغ است اینکه دارش آذرینه
چه دشت است اینکه خونخوارش زمینه
مگر بوم و بر سنگین دلان است
مگر صحرای عشق نازنینه

* * *

کجا بی جای ته ای بر همه شاه
که مو آیم بدانجا از همه راه
همه جا جای ته مو کور باطن
غلط گفتم غلط استغفرالله

* * *

کسیکه ره بفریادم برد نی
خبر بر سرو آزادم برد نی
همه خوبان عالم جمع کردند
کسیکه یادت از یادم برد نی

* * *

به هر شام و سحر گریم بکوئی
که جاری سازم از هر دیده جوئی
مو آن بی طالع در باغ عالم
که گل کارم بجایش خار روئی

* * *

سمن زلفا بری چون لاله دیری
ز نرگس ناز در دنباله دیری
از آن رو سه بمهرم بر نیاری
که در سرناز چندین ساله دیری

* * *

شبی نالم شبی شبگیر نالم
ز جور یار و چرخ پیر نالم
گهی همچون پلنگ تیر خورده
گهی چون شیر در زنجیر نالم

* * *

وای آن روزی که قاضی مان خدا بی
به میزان و صراطم ماجرا بی
بنوبت میروند پیر و جوانان
وای آنساعت که نوبت زان ما بی

دل ارمهرت نورزه بر چه ارزه
گل است آندل که مهر تو نورزه
گریبانی که از عشقت شود چاک
بیک عالم گریبان و ابیرزه

* * *

برویت از حیا خوی ریته دیری
دو ابرویت بناز آمیته دیری
به سحر دیده در چاه زنخدان
بسی هاروت دل آویته دیری

* * *

ز آهم هفت گردون پر شرر بی
ته که هرگز دلت از غم نسوجه

زمزگانم روان خون جگر بی
کجا از سوته دیلانت خبر بی

* * *

سحرگاهان که اشکم لاوه گیره
چنان از دیده ریزم اشک خونین

ز آهم هفت چرخ آلاوه گیره
که گیتی سر بسر سیلابه گیره

* * *

عزیزان موسم جوش بهاره
دمی فرصت غنیمت دان درین فصل

چمن پر سبزه صحرا لاله زاره
که دنیای دنی بی اعتباره

* * *

مرا درد آموه و درمان چه حاصل
بسوته بی گل و آلاله بی سر

مرا وصل آموه و هجران چه حاصل
سر سوته کله یاران چه حاصل

* * *

دلا از دست تنهایی بجانم
شبان تار از درد جدایی

ز آه و ناله‌ی خود در فغانم
کند فریاد مغز استخوانم

* * *

غم عشق تو مادر زاد دیرم
بدان شادم که از یمن غم تو

نه از آموزش استاد دیرم
خراب آباد دل آباد دیرم

* * *

الهی سوز عشقت بیشتر کن
ازین غم گر دمی فارغ نشینم

دل ریشم ز دردت ریشتر کن
بجانم صد هزاران نیشتر کن

* * *

غمم بیحد و دردم بی شماره
خداوندا ندونه ناصح مو

فغان کاین درد مو درمان نداره
که فریاد دلم بی اختیاره

عزیزان از غم و درد جدایی
بدرد غربت و هجرم گرفتار

به چشمانم نمانده روشنائی
نه یار و همدمی نه آشنائی

* * *

نصیب کس مبو درد دل مو
کسی بو از غم و دردم خبردار

که بسپاره غم بی حاصل مو
که دارد مشکلی چون مشکل مو

* * *

به لامردم مکان دلبرم بی
سخنهای خوشش تاج سرم بی
اگر شاهم ببخشد ملک شیراز
همان بهتر که دلبر در برم بی

* * *

دلی دیرم خریدار محبت
کز او گرم است بازار محبت
لباسی دوختم بر قامت دل
زیبود محنت و تار محبت

* * *

خوشا آنانکه تن از جان ندانند
تن و جانی بجز جانان ندانند
بدردش خوگرند سالان و ماهان
بدرد خویشتن درمان ندانند

* * *

دل مو بیتو زار و بی قراره
بجز آزار مو کاری نداره
زند دستان بسر چون طفل بدخو
بدرد هجرت اینش روزگاره

* * *

بوره بلبل بنالیم از سر سوز
بوره آه سحر از مو بیاموز
تو از بهر گلی ده روز نالی
مو از بهر دل آرامم شو و روز

* * *

خداوندا بفریاد دلم رس
تو یار بیکسان مو مانده بیکس
همه گویند طاهر کس نداره
خدا یار مو چه حاجت کس

* * *

دلی دیرم ولی دیوانه و دنگ
ز دستم شیشه‌ی ناموس بر سنگ
ازین دیوانگی روزی برآیم
که در دامان دلبر برزنم چنگ

* * *

همه عالم پر از کرد چه سازم
بکشتم سنبلی دامان الوند
چو مو دلها پر از درد چه سازم
همواز طالعم زرد چه سازم

قدح بر گیرم و سیر گلان شم
بطرف سبزه و آب روان شم
دو سه جامی زخم با شادکامی
وایم مست و بسیرالایان شم

* * *

مو از جور بتان دل ریش دیرم
چو فردا نامه خوانان نامه خوانند
زلاله داغ بر دل بیش دیرم
من شرمنده سر در پیش دیرم

* * *

دیم آلاله‌ای در دامن خار
بگفتا باغبان معذور میدار
واتم آلالیا کی چینمت بار
درخت دوستی دیر آورد بار

* * *

خوشا آندل که از خود بیخبر بی
بکوه و دشت و صحرا همچو مجنون
ندونه در سفر یا در حضر بی
بی لیلی دوان با چشم تر بی

* * *

همه دل ز آتش غم سوتنی بی
که از دست اجل بر تن قبائی
بهرجان سوز هجر افروتنی بی
اگر شاه و گدائی دوتنی بی

* * *

قلم بتراشم از هر استخوانم
بگیرم کاغذی از پرده‌ی دل
مرکب گیرم از خون رگام
نویسم بهر یار مهربانم

* * *

محبت آتشی در جانم افروخت
عجب پیراهنی بهرم بریدی
که تا دامان محشر بایدم سوخت
که خیاط اجل میبایدش دوخت

* * *

الهی ار بواجم ورنواجم
اگر بنوازم حاجت روا بی
ته دانی حاجتم را موچه واجم
وگر محروم سازی موچه ساجم

* * *

مو آن دل داده‌ی بی خانمانم
مو آن سرگشته خارم در بیابان
مو آن محنت نصیب سخت جانم
که چون بادی وزد هر سو دوانم

* * *

نمیدانم که رازم با که واجم
چه واجم هر که دونه میکره فاش
غم و سوز و گدازم با که واجم
دگر راز و نیازم با که واجم

سر کویت بتا چند آیم و شم
بکویت تا ببیند دیده رویت
ز وصلت بی نوا چند آیم و شم
نترسی از خدا چند آیم و شم

* * *

بوره کز دیده جیحونی بسازیم
فریدون عزیزم رفتی از دست
بوره لیلی و مجنونی بسازیم
بوره کز نو فریدونی بسازیم

* * *

گلی که خود بدادم پیچ و تابش
درین گلشن خدایا کی روا بی
باشک دیدگانم دادم آبش
گل از مو دیگری گیرد گلابش

* * *

ز عشقت آتشی در بوته دیرم
سگت ار پا نهد بر چشمم ایدوست
در آن آتش دل و جان سوته دیرم
بمژگان خاک پایش روته دیرم

* * *

به آهی گنبد خضرا بسوجم
بسوجم ار نه کارم را بساجی
فلک را جمله سر تا پا بسوجم
چه فرمائی بساجی یا بسوجم

* * *

اگر جسمم بسوزی سوته خواهم
اگر باغم بری تا گل بچینم
اگر چشمم بدوزی دوته خواهم
گلی هم رنگ و همبوی ته خواهم

* * *

سر کوه بلند چندان نشینم
لاله بیوفا بی بیوفا بی
که لاله سر بر آره مو بچینم
نگار بیوفا چون مو گزینم

* * *

ز وصلت تا بکی فرد آیم و شم
بموگوئی که در کویم نیایی
جگر پر سوز و پر درد آیم و شم
مو تا کی با رخ زرد آیم و شم

* * *

خوشا روزی که دیدار ته وینم
بیا بنشین که تا وینم شو و روز
گل و سنبل ز رخسار ته چینم
جمالت ای نگار نازنینم

* * *

دلم زار و حزینه چون ننالم
بمو واجن که طاهر چند نالی
وجودم آتشینه چون ننالم
چو مرگم در کمینه چون ننالم

***

بیته گلشن چو زندان بچشمم
بیته آرام و عمر و زندگانی
گلستان آذرستان بچشمم
همه خواب پریشان بچشمم

* * *

بشو یاد تو ای مه پاره هستم
تو داری در مقام خود قراری
بروز از درد و غم بیچاره هستم
مویم که در جهان آواره هستم

* * *

غریبی بس مرا دلگیر دارد
فلک از گردنم زنجیر بردار
فلک بر گردنم زنجیر دارد
که غربت خاک دامنگیر دارد

* * *

هر آن دلبر که چشم مست دیره
میان عاشقان آن ماه سیما
هزاران دل چو ما پا بست دیره
چو شعر مو بلند و پست دیره

* * *

قضا رمزی زچشمان خمارش
مه و مهر آیتی ز آنروی
قدر سری ز زلف مشکبارش
نکویان جهان آئینه دارش
زیبا

* * *

شبی کان نازنینم در بر آيو
همه شو دیده‌ی مو تا سحرگاه
گذشته عمرم از نو بر سر آيو
بره باشد که یارم از در آيو

* * *

دلا راهت پر از خار و خسک بی
شب تار و بیابان دور منزل
گذرگاه تو بر اوج فلک بی
خوشا آنکس که بارش کمترک بی

* * *

دلی چون مو بغم اندوته ای نی
بجز شمعم ببالین همدمی نه
زری چون جان مو در بوته‌ای نی
که یار سوته دل جز سوته‌ای نی

* * *

شیم از روز و روز از شو بتر بی
شو و روز از فراق ناله‌ی مو
دل آشفته‌ام زیر و زبر بی
چو آه سوته جانان پر شرر بی

* * *

خور آئین چهره‌ات افروته‌تر بی
چرا خال رخت دونی سیاهه
بجانم تیر عشقت دوته‌تر بی
هر آن نزدیک خور بی سوته‌تر بی

صفا هونم صفا هونم چه جابی
بشم یکسر بتازم تا به شیراز
که هر یاری گرفتم بیوفا بی
که در هر منزلی صد آشنا بی

* * *

بمو واجی چرا ته بیقراری
چرا گردی بکوه و دشت و صحرا
چو گل پرورده‌ی باد بهاری
بجان او ندارم اختیاری

* * *

مو آن باز سفیدم همدانی
ببال خود پریم کوهان بکوهان
لانه در کوه دارم سایبانی
بچنگ خود کرم نخجیر بانی

* * *

عزیزا مردی از نامرد نایو
حقیقت بشنو از پور فریدون
فغان و ناله از بیدرد نایو
که شعله از تنور سرد نایو

* * *

بدام دلبری دل مبتلا بی
درین ویرانه دل جز خون ندیدم
که هجرانش بلا وصلش بلا بی
نه دل گویی که دشت کربلا بی

* * *

دل دیوانه‌ام دیوانه‌تر شی
کشم آهی که گردون را بسوجم
خرابه خانه‌ام ویرانه‌تر شی
که آه سوته دیلان کارگر شی

* * *

قدم دایم زبار غصه خم بی
زغم یکدم مو آزادی ندیرم
چو مو خونین دلی در دهر کم بی
دل بیچاره‌ی مو کوه غم بی

* * *

جهان خوان و خلایق میهمان بی
سیه چالی که نامش را نهند گور
گل امروز مو فردا خزان بی
بما واجن که اینت خانمان بی

* * *

سحرگان که بلبل بر گل آییو
روم در پای گل افغان کنم سر
بدامان اشک چشمم گل گل آییو
که هر سوته دلی در غلغل آییو

* * *

گلان فصل بهاران هفته‌ای بی
غنیمت دان وصال لاله رویان
زمان وصل یاران هفته‌ای بی
که گل در لاله زاران هفته‌ای بی

شبی خواهم که پیغمبر ببینم
بگیرم در بغل قبر رضا را
دمی با ساقی کوثر نشینم
در آن گلشن گل شادی بچینم

* * *

زهجرانت هزار اندیشه دیرم
ز نا سازی بخت و گردش چرخ
همیشه زهر غم در شیشه دیرم
فغان و آه و زاری پیشه دیرم

* * *

بروی دلبری گر مایلستم
خدا را ساریان آهسته میران
مکن منعم گرفتار دلستم
که من وامانده‌ی این قافلستم

* * *

بی ته سر در بیابانم شو و روز
نه بیمارم که جایم میکری درد
سرشک از دیده بارانم شو و روز
همیدانم که نالانم شو و روز

* * *

همه روزم فغان و بیقراری
بمو سوجه دل هر دور و نزدیک
شوان بیداری و فریاد و زاری
ته از سنگین دلی پروا نداری

* * *

بمیرم تا ته چشم‌تر نبینی
چنانم آتش عشقت بسوجه
شرار آه پر آذر نبینی
که از مو مشت خاکستر نبینی

* * *

وای آن روجی که در قبرم نهند تنگ
نه پای آنکه بگریزم ز ماران
ببالینم نهند خشت و گل و سنگ
نه دست آنکه با موران کنم جنگ

* * *

بدل چون یادم از بوم و بر آییو
از آن ترسم من بر گشته دوران
سر شگم بیخود از چشم تر آییو
که عمرم در غریبی بر سر آییو

* * *

ز دست چرخ گردون داد دیرم
نشنید دستانم با خس و خار
هزاران ناله و فریاد دیرم
چگونه خاطر خود شاد دیرم

* * *

دلا راه تو پر خار و خسک بی
گر از دستت بر آید پوست از تن
درین ره روشنایی کمترک بی
بیفکن تا که بارت کمترک بی

دلی دیرم چو مو دیوانه و دنگ
بمو واجند که بی نام و ننگی
زده آئینه هر نام بر سنگ
هر آن یارش تویی چه نام و چه ننگ

* * *

سرم بالین تنم بستر نداره
نهد دور از ته هر کس سر ببالین
دلم جز شوق ته در سر نداره
الهی سر ز بالین بر نداره

* * *

سیاهی دو چشمانت مرا کشت
به قتلم حاجت تیر و کمان نیست
درازی دو زلفانت مرا کشت
خم ابرو و مژگانت مرا کشت

* * *

بلا رمزی ز بالای ته باشد
بصورت آفرینم این گمان بی
جنون سری ز سودای ته باشد
که پنهان در تماشای ته باشد

* * *

نگارینا دل و جانم ته دیری
نمیدانم که این درد از که دیرم
همه پیدا و پنهانم ته دیری
همیدانم که درمانم ته دیری

* * *

مو آن محنت کش حسرت نصیبم
نه بو روزی که آیی بر سر من
که در هر ملک و هر شهری غریبم
بویینی مرده از هجرحبیبم

* * *

بغیر ته دگر یاری ندیرم
بدکان ته آن کاسد متاعم
به اغیاری سر و کاری ندیرم
که اصلا روی بازاری ندیرم

* * *

بوره جانا که جانانم تویی تو
ته دونی خود که مو جز تو ندونم
بوره یارا که سلطانم تویی تو
بوره بوره که ایمانم تویی تو

* * *

دلم میل گل روی ته دیره   سرم سودای گیسوی ته دیره
نظر بر طاق ابروی ته دیره   اگر چشمم بماه نو کره میل

* * *

اگر دردم یکی بودی چه   وگر غم اندکی بودی چه بودی
بودی
به بالینم طبیبی یا حبیبی   ازین هر دو یکی بودی چه بودی
مو آن رندم که عصیان پیشه   بدستی جام و دستی شیشه
دیرم   دیرم
اگر تو بیگناهی رو ملک شو   من از حوا و آدم ریشه دیرم

* * *

گرم خوانی ورم رانی ته دانی   گرم درتش بسوزانی ته دانی
ورم بر سر زنی الوند و میمند   همی واجم خدا جانی ته دانی

* * *

نگار تازه خیز ما کجایی   بچشمان سرمه ریز ما کجایی
نفس بر سینه‌ی ظاهر رسیده   دم رفتن عزیز ما کجایی

* * *

چه خوش بی‌مهربانی هر دو سر بی   که یکسر مهربانی در دسر بی
اگر مجنون دل شوریده‌ای داشت   دل لیلی از آن شوریده تر بی

* * *

به خنجر گر بر آرند دیدگانم   در آتش گر بسوزند استخوانم
اگر بر ناخوانم نی بکوبند   نگیرم دل ز یار مهربانم

* * *

من آن شمع که اشکم آتشین بی   که هر سوته دلی حالش همین بی
همه شب گریم و نالم همه روز   بیته شامم چنان روزم چنین بی

* * *

تو آری روز روشن را شب از پی   شده کون و مکان از قدرتت حی
حقیقت بشنو از ظاهر که گردید   بیک کن خلقت هر دو جهان طی

* * *

شب تار است و گرگان میزنند میش
از آن کنج لبت بوسی بموده
دو زلفانت حمایل کن بوره پیش
بگو راه خدا دادم بدرویش

* * *

دلی دیرم چو مرغ پا شکسته
تو گویی طاهرا چون تار بنواز
چو کشتی بر لب دریا نشسته
صدا چون میدهد تار گسسته

* * *

مو آن دل داده یکتا پرستم
منم طاهر که در بزم محبت
که جام شرک و خود بینی شکستم
محمد را کمینه چاکرستم

الهی ای فلک چون مو زبون شی
اگر یک لحظه ام بی غم بوینی
دلت همچون دل مو غرق خون شی
یقین دانم کزین غم سرنگون شی

* * *

مدام دل پر از خون جگر بی
نشینم بر سر راهت شو و روز
چو شمع آتش بجان و دیده تر بی
که تا روزی ترا بر مو گذر بی

* * *

بنادانی گرفتم کوره راهی
بدل گرفتم رفیقی تا به منزل
ندانستم که می افتم بچاهی
ندانستم رفیق نیمه راهی

* * *

من آن رندم که گیرم از شهان باج
فرو ناید سر مردان به نامرد
بیوشم جوشن و بر سر نهم تاج
اگر دارم کشند مانند حلاج

* * *

زمشکتر سیه تر سنبلت بی
زآه و ناله تاثیری ندیدم
هزاران دل اسیر کاکلت بی
زخارا سخت تر گویا دلت بی

* * *

نپرسی حال یار دلفکارت
ته که روز و شوان در یاد مویی
که هجران چون کند با روزگارت
هزارت عاشق با مو چه کارت

* * *

همه شو تا سحر اختر شمارم
شوان گوشم بدر چشمم براهت
که ماه رویت آید در کنارم
گذاری تا یکی در انتظارم

* * *

شب‌ی دیرم ز هجرت تار تارو   گرفته ظلمتش لیل و نهارو
خداوندا دلم را روشنی ده   که تا وینم جمال هشت و چارو

* * *

دلم میل گل روی ته دیره   سرم سودای گیسوی ته دیره
اگر چشمم بمه نو کره میل   نظر بر طاق ابروی ته دیره

* * *

الاله کوهساران هفته ای بی   بنفشه جو کناران هفته‌ای بی
منادی میکره شهرو به شهرو   وفای گل‌عذاران هفته‌ای بی

الهی دل بلا بی دل بلا بی   گنه چشمان کره دل مبتلا بی
اگر چشمان نکردی دیده بانی   چه داند دل که خوبان در کجایی

* * *

بیا سوته دلان گردهم آئیم   سخنها واکریم غم وانمائیم
ترازو آوریم غمها بسنجیم   هر آن سوته تریم وزنیم تر آئیم

* * *

ته کت نازنده چشمان سرمه سائی   ته کت زیبنده بالا دلربایی
ته کت مشکین دو گیسو در قفائی   بمو واجی که سرگردان چرائی

* * *

جهان بی‌وفا زندان ما بی   گل غم قسمت دامان ما بی
غم یعقوب و محنت‌های ایوب   همه گویا نصیب جان ما بی

* * *

خوش آن ساعت که یار از در آییو   شو هجران و روز غم سر آییو
زدل بیرون کنم جانرا بصد شوق   همی واجم که جایش دلیر آییو

* * *

زشورانگیزی چرخ و فلک بی   که دايم چشم بختم پر نمک بی
دمادم دود آهم تا سما بی   پیاپی سیل اشکم تا سمک بی

* * *

خوشا آنان که با ته همنشینند
همین بی رسم عشق و عشقبازی
همیشه با دل خرم نشینند
که گستاخانه آیند و ته بینند

* * *

هر آنکس با تو قربش بیشتر بی
اگر یکبار چشمانت بویتم
دلش از درد هجران ریشتر بی
بجانم صد هزاران بیشتر بی

* * *

شوان استارگان یکیک شمارم
پس از نیمه شوان که ته نیایی
براهت تا سحر در انتظارم
زدیده اشک چون باران ببارم

* * *

خوشا آنانکه هر از بر ندانند
چو مجنون سر نهند اندر بیابان
نه حرفی وانویسند و نه خوانند
ازین گو گل روند آهو چرانند

سخن از هر چه واجم واتشان بی
بدریا گر روم گوهر بر آرم
حدیث از بیش و از کم واتشان بی
هر آن گوهر که وینم واتشان بی

* * *

دلی دیرم که بهبودش نمی‌بو
ببادش میدهم نش میبرد باد
سخنها می‌کرم سودش نمی‌بو
در آتش می‌نهم دودش نمی‌بو

* * *

خدایا واکیان شم واکیان شم
همه از در برانند سوته آیم
بدین بیخانمانی واکیان شم
ته که از در برانی واکیان شم

* * *

بهار آیو به هر شاخی گلی بی
بهر مرزی نیارم پا نهادن
بهر لاله هزاران بلبل بی
میو کز مو بتر سوز دلی بی

* * *

بیا جانا دل پردرد مو بین
غم مهجوری و درد صبوری
سرشک سرخ و روی زرد مو بین
همه برجان غم پرورد مو بین

* * *

ز بوی زلف تو مفتونم ای گل
من عاشق ز عشقت بیقرارم
ز رنگ روی تو دلخونم ای گل
تو چون لیلی و من مجنونم ای گل

* * *

بهار آيو به صحرا و در و دشت
سر قبر جوانان لاله رويه
جواني هم بهاري بود و بگذشت
دمي كه گلرخان آيند به گلگشت

* * *

اگر شاهين بچرخ هشتمينه
اگر صد سال در دنيا بمانی
كند فرياد مرگ اندر كمينه
در آخر منزلت زير زمينه

* * *

دلي ديرم دمي بيغم نمی بو
خطی ديرم مو از خوبان عالم
غمی ديرم كه هرگز كم نمی بو
كه يار بيوفا همدم نمی بو

* * *

وای ازین دل كه نی هرگز بكامم
وای ازین دل كه چون مرغان وحشی
وای ازین دل كه آزارد مدام
نچیده دانه اندازد بدامم

مو كه يارم سر ياری ندیره
همه واجن كه يارت خواب نازه
مو كه دردم سبكباری ندیره
چه خوابست اينكه بيداری ندیره

* * *

نمیدانم كه سرگردان چرایم
همه دردی بدوران یافت درمان
گهی نالان گهی گریان چرایم
ندانم مو كه بيدرمان چرایم

* * *

دل از دست غمت زير و زير بی
هران ياری چو مو پرناز دیره
بچشمان اشكم از خون جگر بی
دلش پر غصه جاننش پر شرر بی

* * *

بدنیای دنی کی ماندنی بی
همی لا تقنطوا خوانی عزیزا
كه دامان بر جهان افشاندنی بی
دلا یا ویلنا هم خواندنی بی

* * *

از آن روزيكه ما را آفریدی
خداوندا بحق هشت و چارت
بغير از معصیت چیزی ندیدی
ز ما بگذر شتر دیدی ندیدی

* * *

شکسته پر و بالم چون ننالم   مو که آشفته حالم چون ننالم
تو آبی در خیالم چون ننالم   همه گویند فلانی چند نالی

* * *

به بختم گریه و زاری گره دل   بشم واشم که تا یاری گره دل
که از جان و دلت یاری گره دل   بگردی و نجوئی یار دیگر

* * *

صفا بخش جمال گلرخان بی   خدایی که مکانش لامکان بی
که بر هر بنده او روزی رسان بی   پدید آورنده‌ی روز و شب و خلق

* * *

نهال قامتش نخلی است نوبر   گلش در زیر سنبل سایه پرور
چو بلبل ناله و افغان برآور   زعشق آن گل رعنا همه شب

* * *

تن سالم زبیمارش خبر نی   دل شاد از دل زارش خبر نی
که آزاد از گرفتارش خبر نی   نه تقصیره که این رسم قدیمه

روان بی درد عشق افسرده اولی   دل ار عشقت نداره مرده اولی
که گل بی عشق حق پژمرده اولی   سحر بلبل زند در گلشن آواز

* * *

همه زیبا به چشم دیگران بی   هزاران لاله و گل در جهان بی
سرافراز همه آلالیان بی   آلاله‌ی مو به زیبایی درین باغ

* * *

خمار آلوده با جامی بسازد   دل عاشق به پیغامی بسازد
ریاضت کش بیادامی بسازد   مرا کیفیت چشم تو کافیهست

* * *

مدامش باغبون خونین جگر بی   هر آن باغی که نخلش سر بدر بی
اگر بارش همه لعل و گهر بی   بباید کندنش از بیخ و از بن

* * *

بنازم گردش چرخ و فلک را   ببندم شال و میپوشم قدک را
بشویم هر دو دست بی نمک را   بگردم آب دریاها سراسر

* * *

اگر دل دلبر و دلبر کدام است   وگر دلبر دل و دلرا چه نام است
دل و دلبر بهم آمیخته وینم   ندونم دل که و دلبر کدام است

* * *

ته دوری از برم دل در برم نیست   هوای دیگری اندر سرم نیست
بجان دلبرم کز هر دو عالم   تمنای دگر جز دلبرم نیست

* * *

شیرمردی بدم دلم چه دونست   اجل قصدم کره و شیر ژبونست
ز موشیر ژیان پرهیز می‌کرد   تنم وا مرگ جنگیدن ندونست

* * *

نفس شومم بدنیا بهر آن است   که تن از بهر موران پرورانست
ندونستم که شرط بندگی چیست   هرزه بورم بمیدان جهانست

* * *

قضا پیوسته در گوشم بواجه   که این درد دل تو بی علاجه
اگر گوهر ببی خواهون نداری   همین این جون تو که بی رواجه

لاله کاران دگر لاله مکارید   باغبانان دو دست از گل بدارید
اگر عهد گلان این بو که دیدم   بیخ گل بر کنید و خار بکارید

* * *

شوانم خواب در مرز گلان کرد   گلم واچید و خوابم را زیان کرد
باغبان دید که مو گل دوست دیرم   هزاران خار بر گل پاسبان کرد

* * *

گیج و ویجم که کافر گیج میراد   چنان گیجم که کافر هم موی ناد
بر این آئین که مو را جان و دل داد   شمع و پروانه را پرویج میداد

* * *

دمی بوره بوین حالم ته دلبر   دلم تنگه شبی با مو بسر بر
ته گل بر سر زنی ای نو گل مو   به جای گل زخم مو دست بر سر

* * *

دلم زار و دلم زار و دلم زار   طبیبم آورید دردم کرید چار
طبیبم چون بویینه بر موی زار   کره در مون دردم را بناچار

* * *

مو که سر در بیابانم شو و روز   سرشک از دیده بارانم شو و روز
نه تب دیرم نه جایم میکند درد   همیدونم که نالونم شو و روز

* * *

به این بی آشنایی برکیاشم   به این بی خانمانی برکیاشم
همه گر مو برونند واته آیم   ته از در گر برونی برکیاشم

* * *

مو آن آزردهی بی خانمانم   مو آن سرگشته خارم در بیابون
که هر بادی وزد پیشش دوانم   مو آن محنت نصیب سخت جانم

* * *

بوره سوته دلان با ما بنالیم   زدست یار بی پروا بنالیم
بشیم با بلبل شیدا به گلشن   اگر بلبل ننااله ما بنالیم

* * *

بوره روزی که دیدار ته وینم   گل و سنبل به دیدار تو چینم
بوره بنشین برم سالان و ماهان   که تا سیرت بوینم نازنینم

به عشقت ای دلارا نگروستم   نوید وصل تو تا نشنوستم
بدل تخم وفایت کشتم آخر   بجز اندوه و خواری ندروستم

* * *

خوش آنساعت که دیدار ته وینم   کمند عنبرین تار ته وینم
نوینه خرمی هرگز دل مو   مگر آن دم که رخسار ته وینم

* * *

دلم دور است و احوالش ندونم   کسی خواهد که پیغامش رسونم
خداوندا ز مرگم مهلتی ده   که دیداری بدیدارش رسونم

* * *

بوره یکدم بنالیم و بسوجیم   از آنرویی که هر دو تیره روجیم
ته بلبل حاش لله مثل مو نی   نبو جز درد و غم یک عمر روجیم

* * *

دلم دردین و نالین چه واجم   رخم گردین و خاکین چه واجم
بگردیدم به هفتاد و دو ملت   بصد مذهب منادین چه واجم

* * *

از آن انگشت نمای روزگارم   که دور افتاده از یار و دیارم
ندونم قصد جان کردن بناحق   بجز بر سرزدن چاره ندارم

* * *

از آن دلخسته و سینه فگارم   که گریان در ته سنگ مزارم
بواجندم که ته شوری نداری   سرا پا شور دارم شر ندارم

* * *

بدل درد غمت باقی هنوزم   کسی واقف نبو از درد و سوزم
نبو یک بلبل سوتنه به گلشن   به سوز مو نبو کافر به روزم

* * *

فلک کی بشنود آه و فغانم   بهر گردش زند آتش بجانم
یک عمری بگذرانم با غم و درد   بکام دل نگرده آسمانم

* * *

نذونی ای فلک که مستمندم   وامو پر بد مکه که دردمندم
بیک گردش که میکردی ببینی   چو رشته مو بسامانت ببندم

کنون داری نظر گو واکیانم   ز جور ت در گدازه استخوانم
بکه اندیشه‌ای بیداد پیشه   که آهم تیر بو ناله کمانم

* * *

ز حال خویشتن مو بیخبر بیم   ندونم در سفر یا در حضر بیم
فغان از دست تو ای بیمروت   همین ذونم که عمری در بدر بیم

* * *

گلستان جای تو ای نازنینم   مو در گلخن به خاکستر نشینم
چه در گلشن چه در گلخن چه صحرا   چو دیده واکرم جز ته نوینم

* * *

کافرَم گر منی آلاله کارم
کافرَم گر منی نامش برم نام
کافرَم گر منی آبش بدارم
دو صد داغ دل از آلاله دارم

* * *

غم عالم همه کردی ببارم
مهارم کردی و دادی به ناکس
مگر مو لوک مست سر قطارم
فزودی هر زمان باری بیارم

* * *

هزاران ملک دنیا گر بدارم
بوره ته دلبرم تا با ته واجم
هزاران ملک عقبی گر بدارم
که بی روی تو آنرا گر بدارم

* * *

تو خود گفتی که مو ملاح مانم
همی ترسم که کشتی غرق وابو
به آب دیدگان کشتی برانم
درین دریای بی پایان بمانم

* * *

فلک بر هم زدی آخر اساسم
اگر داری برات از قصد جانم
زدی بر خمره‌ی نیلی لباسم
بکن آخر ازین دنیا اساسم

* * *

مو که مست از می انگور باشم
مو که از آتشت گرمی نوینم
چرا از نازنینم دور باشم
چرا از دود محنت کور باشم

* * *

الهی دشمنت را خسته وینم
سر شو آیم احوالش بپرسم
به سینه اش خنجری تا دسته وینم
سحر آیم مزارش بسته وینم

دلا خونی دلا خونی دلا خون
ز بهر لیلی سیمین عذاری
همه خونی همه خونی همه خون
چو مجنونی چو مجنونی چو مجنون

* * *

خوشا آنان نه سر دارند نه سامان
شو و روزان صبوری پیش گیرن
نشینن هر دو پا پیچن به دامان
بیاد روی دلداران مدامان

* * *

بعالم کس مبادا چون من آئین
هر آنکو حال موش باور نمیبو
مو آئین کس مبو در دین و آئین
مو آئین بی مو آئین بی مو آئین

* * *

بوره ای دل بوره باری بشیمان
مکه کاری کز آن گردی پشیمان
یه دو روزی بناکامی سرآریم
باشه روزی که گل چینیم بدامان

* * *

دلم از دست ته نالانه نالان
اندرون دلم خون کشته پالان
هزاران قول با ما بیش کردی
همه قولان ته بالان بالان

* * *

ته سر ورزان مو سودای ته ورزان
گریبان بلرزان وا ته لرزان
کفن در کردنم صحرای محشر
هران وینان احوال ته پرسیان

* * *

ز یاد خود بیا پروا کریمان
ازو کو التجا وا که بریمان
کیه این تاب داره تا مو دارم
نداره تاب این سام نریمان

* * *

بوره منت بریم ما از کریمان
بکشیم دست از خوان لیمان
کریمان دست در خوان کریمی
که بر خوانش نظر دارند کریمان

* * *

زدست مو کشیدی باز دامان
ز کردارت نبی یک جو پشیمان
روم آخر بدامانی زخم دست
که تا از وی رسد کارم بسامان

* * *

دلم تنگ ندانم صبر کردن
زدلتنگی بوم راضی بمردن
ز شرم روی ته مو در حجابم
ندانم عرض حالم واته کردن

آنکه بی خان و بی مانه منم من
آنکه بر گشته سامانه منم من
آنکه شادمان به انده میکره روز
آنکه روزش چو شامانه منم و من

* * *

پشیمانم پشیمانم پشیمان
کاروانی بوینم تا بشیمان
کهن دنیا بهیچ کسی نمانده
به هرزه کوله باری میکشیمان

* * *

چراگاه مو بی سر بشن کوهان
مو آن تیغم که یزدان کرده سوهان

* * *

برندم همچو یوسف گر بزدان
اگر صد باغبان خصمی نماید
ویا نالم زغم چون مستمندان
مدام آیم بگلزار تو خندان

* * *

نوای ناله غم اندوته دونو
بوره سوته دلان واهم بنالیم
عیار قلب خالص بوته دونو
که قدر سوته دل دلسوته دونو

* * *

سری دارم که سامانش نمیبو
اگر باور نداری سوی من آی
غمی دارم که پایانش نمیبو
بوین دردی که درمانش نمیبو

* * *

به والله که جانانم تویی تو
نمیدونم که چونم یا که چندم
بسلطان عرب جانم تویی تو
همی دونم که درمانم تویی تو

* * *

بهارم بی خزان ای گلبن مو
برس ای سوته دل یکدم به دردم
چه غم کنده ببو بیخ و بن مو
ته ای امروز دل تازه کن مو

* * *

نیا مطلق بکارم این دل مو
داره در موسم گل جوش سودا
بجز خونابه اش نه حاصل مو
چه پروایی کره اینجا دل مو

* * *

وای از روزی که قاضیمان خدا بو
بنوبت بگذرند پیر و جوانان
سر پل صراطم ماجرا بو
وای از آندم که نوبت زان ما بو

چو مو یک سوته دل پروانه‌ای نه
همه مارون و مورون لانه دیرن
بعالم همچو مو دیوانه‌ای نه
من دیوانه را ویرانه‌ایی نه

* * *

مو را ای دلبر مو با ته کاره
کجا پروای چون مو سوته دیری
وگرنه در جهان بسیار یاره
چو مو بلبل به گلزارت هزاره

* * *

درین بوم و برانم پرورش نه
شوانم جا و روزانم خورش نه
سری دیرم که مغزی اندرو نه
تنی دیرم که پروای سرش نه

* * *

مو را درد دلم خو کرده واته
ندونی درد دل ای بیوفا ته
بوره مو سوته دل واته سپارم
ته ذونی با دل و دل ذونه با ته

* * *

بدنیا مو نوینم کام بی ته
بدرزم روز و شو چون بید مجنون
بدس هرگز نگیرم جام بی ته
ندارم یک نفس آرام بی ته

* * *

سحرگاهان فغان بلبلانه
بیاد روی پر نور گلانه
ز آه مو فلک آخر خدرکه
اثر در ناله‌ی سوته دلانه

* * *

بدنیا مثل مو دل سوته‌ای نه
بدرد سوز غم اندوته‌ای نه
چسان بندم ره سیل دو دیده
که این زخم دلم لو سوته‌ای نه

* * *

دل مو دایم اندر ماتم ته
بدل پیوسته بی‌درد و غم ته
چه پرسی که چرا قدت ببوخم
خم قدم از آن پیچ و خم ته

* * *

زغم جان در تنم در گیر و داره
سرم در رهن تیغ آبداره
ندارم اختیاری از چه جوشش
دل مو تاب این سودا نداره

* * *

به کس درد دل مو واتنی نه
کسیس یارم که ترکش واتنی نه
بمو واجن که ترک یار خود که
که سنگ از آسمون انداتنی نه

دل مو غیرته دلبر نگیره
بجای جوهری جوهر نگیره
دل مو سوته و مهر ته آذر
نبی ناسوته آذر در نگیره

* * *

نذونم لوت و عریانم که کرده
خودم جلاد و بیجونم که کرده
بده خنجر که تا سینه کنم چاک
ببینم عشق بر جونم چه کرده

* * *

دو چشمم را ته خون پالا کنی ته
کلاه عقلم از سر وا کنی ته
اگر لیلی بپرسه حال مجنون
نظر او را سوی صحرا کنی ته

* * *

مو را نه فکر سودایی نه سودی
نه در دل فکر بهبودی نه بودی
نخواهم جو کنار و چشمه سارون
که هر چشم هزارون زنده رودی

* * *

شوم از شام یلدا تیره تر بی
درد دلم ز بودردا بتر بی
همه دردا رسن آخر بدرمون
درمان درد ما خود بی اثر بی

* * *

پی مرگ نکویان گل نرویی
دگر رویی نه رنگش بی نه بویی
ز خود رو هیچ حاصل برنخیزد
بجز بدنامی و بی آبرویی

* * *

به جز این مو ندارم آرزویی
که باشد همدم مو لاله رویی
اگر درد دلم واجم به کوهان
دگر در کوهساران گل نرویی

* * *

دل بی عشق را افسردن اولی
هر که دردی نداره مردن اولی
تنی که نیست ثابت در ره عشق
ذره ذره به آتش سوتن اولی

* * *

من دل سوته را لایق ندونی
که در دیوان عشاققت بخونی
هزارون بارم از خونی ببو کم
ز تو زیرا که بحر بیکرونی

* * *

یقینم حاصله که هرزه گردی
ازین گردش که داری برنگردی
بروی مو بیستی هر رهی را
بدین عادت که داری کی ته مردی

نپنداری که زندان خوشترم بی
سرم بو گوی میدان خوشترم بی
چو گلخن تار و تاریکه به چشمم
گلستان بی ته زندان خوشترم بی

* * *

ز بیداد فلک یارون امان بی
اگر پاره کرم یخه بجا بو
امان جستن روز آخرزمان بی
که وامو آسمان پرسرگران بی

* * *

در اشکم بدامان ریته اولی
بکس حرفی ز جور و انواجم
خون دلم ز چشمان ریته اولی
که حرف جور پنهان ریته اولی

* * *

دل تو کی ز حال با خبر بی
تو که خونین جگر هرگز نبودی
کجا رحمت باین خونین جگر بی
کی از خونین جگرها با خبر بی

* * *

بسوی باغ و بوستان لاله وابی
وگر سوی خراسان کاروان را
همه موها مثال ژاله و ابی
رهانم مو سوی بنگاله و ابی

* * *

غم اندر سینهی مو خانه دیری
فلک اندر دل مسکین مو نه
چو ویرانه که بوم آشانه دیری
ازین غم هرچه در انبانه دیری

* * *

هر آن کالوند دامان مو نشانی
اشک خونین پاشم از راه الوند
دامان از هر دو عالم در کشانی
تا که دلبر بیایش برفشانی

* * *

ز دل بیرون نبجتم ناله نایی
شوی نایه که مو خوابت بوینم
ز مژگان تر مو ژاله نایی
به بخت مو به چشم لاله نایی

* * *

چه و اجم هر چه و اجم و اته شان بی
بدریا مو شدم گوهر برآرم
سخن از بیش و از کم و اته شان بی
هر آن گوهر که دیدم و اته شان بی

* * *

دلم بلبل صفت حیران گل بی
خونابه بار دیرم ارغوان وار
درونم چون درخت پی بگل بی
درخت نهله بارش خون دل بی

***

جگر بندم کبابه گر تو جویی
قیامت هم حسابیه گر تو جویی

* * *

مو احوالم خرابه گر تو جویی
ته که رفتی و یار نو گرفتی

تیر عشقت بجانم روته تر بی
ز مو یارا که اختر سوته تر بی

* * *

زخور این چهره ات افروته تر بی
مرا اختر بود خال سیاهت

مرا سرگشته و رسوا ته دیری
همیدونم که دردی جا ته دیری

* * *

مرا دیوانه و شیدا ته دیری
نمیدونم دلم دارد کجا جای

سریرم خشت و بالینم زمین بی
هر آن ته دوست داره حالش این بی

* * *

زدست عشق هر شو حالم این بی
خوشم این بی که موته دوست دیرم

به چشمونم نمانده روشنایی
نه یار و همدمی نه آشنایی

* * *

عزیزون از غم و درد جدایی
گرفتارم بدام غربت و درد

چنین بیرحم و سنگین دل چرایی
به آخر راه و رسم بی وفایی

ته که خورشید اوج دلربایی
به اول آنهمه مهر و محبت

*****